

<b>BÁJE (mýtus)</b>	Krátký vtipný příběh, v němž zvířata jednají jako lidé. Tím se poukazuje na špatné lidské vlastnosti jako pýcha, závist, lež atd. Slouží k pobavení, ale i k zamyšlení nad chováním lidí.	Zlatovláska Sněhurka Červená karkulka Bajaja  Ledová královna Ošklivé káčátko Alenka v říši divů	Autor je neznámý, jde o ústní lidovou slovesnost – příběhy se tradovaly, vyprávěly si je jednotlivé generace, a tak si je předávaly. Někteří „sběratelé“ je cíleně sbírali a zapisovali, proto se zachovaly i velmi staré příběhy do dnešní dob.	Autorem prvních ... je Řek Ezop.  dále Krylov, La Fontaine
<b>POVĚST</b>	Literární útvar, který je založen na fantazii, neodehrává se v konkrétním čase nebo prostoru. Vystupují v něm i nadpřirozené bytosti – víly, draci, mluvící zvířata... Dobro v 99 % vítězí nad zlem.	některé části Bible (stvoření světa, Mojžíš, ...)  indiánské příběhy (Duha)...  Sisyfos, Daidalos a Ikaros, Tantalos...	Mívá svého autora.	sběratelé: Němcová, Erben, bratři Grimmové  autoři: Jan Drda, Hans Christian Andersen, Lewis Carroll
<b>POHÁDKA</b>	Literární útvar, který má reálné jádro, na které se ale nabalily některé nadpřirozené skutečnosti. Týká se skutečných osob nebo konkrétních míst v konkrétním čase – les, jezero, kaplička, zámek, hrad, rytíř, král, kněžna atd. Mívá odkaz do dnešních dob: A od té doby na zámku straší... a od té doby se na svátek sv. Jana v lese zjevuje bezhlavý rytíř... jen dobrým lidem se na Velikonoce otevírají skály...	Vrána a liška Čáp a liška Stařec a osel	<b>Původní</b> ... nemají své autory, jde o ústní lidovou slovesnost – generace lidí si příběhy po večerech vyprávěly pro pobavení. Časem se z toho stal literární útvar pro děti, ale původně byl pro dospělé. Někteří „fandové“ je začali sbírat a zapisovat.  V 18. století začínají vznikat <b>moderní</b> ... – mají svého autora, který už je píše cíleně pro děti.	Homér  autoři různých částí Bible
<b>BAJKA</b>	Literární útvar, v němž vystupují bohové a nadpřirozené bytosti. Jejich působením se vysvětluje stvoření světa, přírodní jevy (bouřky, duha, původ řek...), rituály atd. Jsou spjaty s určitým národem (např. Řekové, Číňané...) nebo etnikem (např. indiáni, židé, křesťané).	Bivoj, Blaník, o 12 zakletých pannách, o staroměstském orloji...  Golem...  zámecké nebo hradní příběhy  proč se nesmí vykopat Šemíkův hrob...  proč se nesmí otevírat pyramidy...	Autor je neznámý, jde o ústní lidovou slovesnost – příběhy se tradovaly, vyprávěly si je jednotlivé generace, a tak si je předávaly. Někteří „sběratelé“ je cíleně sbírali a zapisovali, proto se zachovaly i velmi staré příběhy do dnešní dob.	Alois Jirásek Václav Cibula Helena Lisická